



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Superstitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

9. Filius non peccat, per se loquendo, non obediendo patri in iis quæ pertinent ad vitæ statum, ut in materia religionis, aut matrimonii; per accidens tamen posset etiam in his peccare filius non obediendo patri, v. g. si contrahat cum aliqua indigna, &c. & valde consentaneum est honestati ut filii non ineant matrimonium absque patris consilio, nisi fortè habeant justam causam aliter contrahendi. *ibid. num. 18. 24 & 25.*

10. Valida sunt matrimonia quæ fiunt in vitis & insciis parentibus; nam filii in hac materia sunt sui juris, Ecclesia tamen prohibuit ita celebrari. *ibid. n. 23.*

11. Prælati potest impedire matrimonium contrahendum à filio familias cum aliqua indigna, quando ex ejus celebratione prævidet grave scandalum, ac rixas inter parentes. *ibid. num. 27.*

A D D I T I O.

Quæres: An si virgo libere consentiat, stuprum dicatur. Resp. duplicem esse sententiam. Prima communis, esse stuprum, quod optimè explicat Cajet. *q. 15. art. 6.* sequitur Ar. mill Nav. Med. & Azor. *c. 11. q. 5.* Secunda sententia est multorum recentiorum, non esse scilicet speciale peccatum, nec stuprum appellandum, nisi per vim tollatur carnis integritas. Petr. Nav. *l. 2. cap. 3. n. 433.* Sot. *dist. 18. q. 2. art. 4.* Valq. *1. 2. disp. 112. n. 2.* Resp. E. si fermò sit in rigore metaphysico, & speculativo, secunda hæc sententia videtur probabilior. Ratio, quia nisi sit peculiaris injuria, non potest esse speciale peccatum Vinc. Filliucius.

Superstitio.

Vid. v. *Decalogus, Divinatio, Idololatria, Observatio vana.*
1. Superstitio est falsa religio, id est, cultus vitiosus, quo vel colitur creatura cultu divino, vel Deus modo indebito. Superstitio contingit vel ratione rei cultæ, quatenus creatura colitur cultu Dei, vel ratione modi indebiti colendi Deum; quatenus Deus colitur modo indebito, falso scilicet cultu, v. g. Judæorum, vel superfluo, ut præter Ecclesiæ usum. unde cantans in divino officio voce aut organo turpia, & vana, si hæc admisceat tamquam divini officii partem,

gem, peccat cultu falso & superfluo. tom. 2. circa primum Decalogi preceptum, disp. 3. q. 5 punct. 1. n. 1. & seq.

Suspensio.

Vide v. *Censura, Clericus.*

1. Suspensio propriè accepta est censura Ecclesiastica, qua persona Ecclesiastica impeditur, ne functiones exerceat sui beneficii, vel officii, vel ordinis in totum, vel in partem, in perpetuum vel ad tempus. Multiplex est suspensio. Alia est ab officio in totum, vel in partem: alia est poenalis, alia medicinalis: alia est temporalis, alia perpetua: alia est à jure, alia ab homine. tom. 1. de Suspensione, disp. 3. punct. 1. n. 1. & 2.

2. Judex vel Episcopus qui tulit censuram suspensionis, vel interdicti, potest ex justa causa illam suspendere ad tempus, & concedere celebranti ut tunc temporis non incurrat irregularitatem, quia censura non ligat ultra intentionem judicis. *Ibid. n. 4.*

3. Suspensio lata absolutè absque limitatione expressa vel tacita, suspendit absolutè ab omnibus, id est, ab officio & beneficio: lata verò cum expressione alicujus effectus particularis extenditur ad illum effectum, & ad ea quæ sunt illi adnexa & non alia. Quare suspensus ab ordine, non est eo ipso suspensus à jurisdictione, vel beneficio, quia ordo non est necessario adnexus jurisdictioni aut beneficio *Ibid. punct. 2. num. 1. 2. & 4.*

4. Suspensus ab ordine inferiori censetur suspensus à superiori, nisi suspensio expressis verbis restringatur ad inferiorem: & suspensus ab ordine absque alia moderatione, intelligitur suspensus à quolibet ordine, sicut suspensus absolutè ab officio nulla addita limitatione, intelligitur suspensus ab officio non tantum ordinis, sed etiam jurisdictionis: suspensus tamen simpliciter ab officio, non intelligitur suspensus à beneficio, seu fructibus beneficii. *Ibid. num. 7 & seq.*

5. Collatio beneficii facta suspensio ab officio, est invalida. *Ibid. n. 11.*

6. Suspensus à beneficio, intelligitur suspensus tantum à fructibus beneficii, seu à jure ad fructus: hinc fit ut suspensus à beneficio, teneatur adhuc persolvere onera beneficii. *Ibid. num. 12 & 13.*